

Bruxelles, den 16.11.2016
COM(2016) 726 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

DA

DA

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstillingen fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelsen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelsen fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Det økonomiske opsving i euroområdet varer ved, men er fortsat skrøbeligt. Der er sket betydelig fremgang i de seneste år: Siden 2015 er det reale BNP tilbage på samme niveau som før krisen, og arbejdsløsheden er faldet til sit laveste siden 2010-2011. Den samlede efterspørgsel er dog stadig svag, inflationen ligger langt under målet til trods for Den Europæiske Centralbanks meget lempelige pengepolitik, og væksten hæmmes af krisens eftervirkninger, bl.a. vedvarende makroøkonomiske ubalancer og en høj gældsætning i alle sektorer af økonomien, som kræver en nedgearing og begrænser de midler, der er til rådighed til forbrug og investeringer. Euroområdets vækstpotentiale har desuden længe været faldende, og denne tendens er blevet endnu mere udtalt med krisen. Til trods for tegn på forbedring skaber det vedvarende investeringsgab og den høje arbejdsløshed risiko for at lægge en yderligere dæmper på vækstudsigterne. Genoprettelsen af balance i euroområdet er fortsat meget asymmetrisk, idet det kun er lande med en stor nettogæld, der korrigerer deres ubalancer, hvilket resulterer i stigende overskud på de løbende poster. Som led i den internationale aftale inden for rammerne af G20 opfordres eurolandene til at benytte alle politiske instrumenter – monetære, budgetmæssige og strukturelle – individuelt og kollektivt – for at opnå en stærk, holdbar, afbalanceret og inklusiv vækst.

---

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

- (2) Ambitiøse strukturreformer bør give mulighed for en let og effektiv omfordeling af menneskelige ressourcer og finansielle midler og således bidrage til at imødegå udfordringerne i forbindelse med den igangværende teknologiske og strukturelle omstilling. Der er behov for reformer, som skaber gode rammevilkår for erhvervslivet, fuldender det indre marked og fjerner investeringshindringerne. Dette er afgørende for at give produktiviteten og beskæftigelsen et løft, øge konvergensen og styrke vækstpotentialet og tilpasningsevnen for økonomien i euroområdet. Gennemførelsen af strukturreformer, som skaber velfungerende markeder med effektive prismekanismer, understøtter pengepolitikken ved at lette dens transmission til realøkonomien. Reforme, som fjerner investeringshindringer og fremmer investering, kan tjene et dobbelt formål ved at understøtte den økonomiske aktivitet på kort sigt og skabe gode vilkår for vækst på den længere bane. Reforme, som øger produktiviteten, er særlig relevante for de medlemsstater, som står over for en betydelig nedbringelse af en stor udlandsgæld, da en kraftigere vækst bidrager til en lavere gæld i forhold til BNP. En forbedring af den prismæssige og den ikke-prismæssige konkurrence ville kunne bidrage yderligere til at genoprette balancen over for udlandet i disse lande. Medlemsstater med store overskud på de løbende poster kan hjælpe med at genoprette balancen i euroområdet ved at indføre foranstaltninger, bl.a. strukturreformer, som giver mulighed for at kanalisere de uforholdsmæssigt store opsparinger ud i et hjemligt forbrug, navnlig ved at styrke investeringerne. Den nuværende situation med lave rentesatser skaber også en ekstra mulighed herfor, især i lande med et betydeligt finanspolitisk råderum.
- (3) En bedre koordinering af gennemførelsen af strukturreformer, herunder dem, der anbefales i de landespecifikke henstillinger, og dem, der kræves for at fuldende Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), kan have en positiv indvirkning i medlemsstaterne og øge reformernes positive virkninger på kort sigt. De tematiske drøftelser i Eurogruppen har vist sig at være gavnlige og bidrage til at skabe en fælles forståelse af reformprioriteterne i euroområdet, sikre udveksling af bedste praksis, fremme reformgennemførelsen og strukturel konvergens. Eurogruppen bør fortsætte disse drøftelser og styrke dem, hvor det er muligt, og således udnytte de fælles principper og den fælles benchmarking bedst muligt. De nationale produktivitetsråd, der skal oprettes i overensstemmelse med Rådets henstilling af 20. september 2016³, kan også præge den nationale debat og bidrage til udformningen af strukturreformer, som er nødvendige for medlemsstaterne inden for rammerne af økonomien i euroområdet.
- (4) Det er vigtigt at sørge for en stærk koordinering af den nationale budgetpolitik ud fra fælles regler for at nå frem til en passende samlet finanspolitisk kurs og sikre en velfungerende monetær union. De fælles budgetregler har til formål at sikre holdbarhed i den nationale gæld og samtidig skabe plads til makroøkonomisk stabilisering. Den finanspolitiske kurs på nationalt plan såvel som for euroområdet samlet set skal således tilgodesee den dobbelte målsætning om holdbarhed i de nationale offentlige finanser på lang sigt og makroøkonomisk stabilisering på kort sigt, både i de enkelte lande og i euroområdet som helhed. I den nuværende situation med stor usikkerhed hvad angår opsvingets styrke og omfanget af det økonomiske råderum skal budgetpolitikken, efter at pengepolitikken har givet sit betydelige bidrag, supplere denne med hensyn til at understøtte efterspørgslen, navnlig investeringer, og komme ud af den lave inflation. Finanspolitikken effektivitet, herunder dens afsmittende

---

³ EUT C 349 af 24.9.2016, s. 1.

virksomheder på tværs af landene, styrkes yderligere af lave rentesatser. Der er således grund til at anbefale en mere positiv finanspolitisk kurs i euroområdet som helhed. Kommissionen finder, at det for 2017 under de nuværende omstændigheder ville være hensigtsmæssigt med en finanspolitisk ekspansion på op til 0,5 % af BNP for euroområdet⁴. Det er et forsigtigt og pragmatisk mål, som ligger inden for et interval med mulige nedre og øvre grænser på 0,3 % og 0,8 %, og som skal sikre en balance mellem makroøkonomisk stabilisering og finanspolitisk holdbarhed. Samtidig er statsgælden stadig stor, og der er fortsat behov for at øge holdbarheden i de offentlige finanser på mellemlang sigt i en række medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at sikre en passende differentiering af medlemsstaternes finanspolitiske indsats og tage hensyn til det finanspolitiske råderum og afsmittende virkninger mellem eurolandene. De medlemsstater, som overgår deres finanspolitiske målsætninger, bør udnytte det finanspolitiske råderum til at støtte den hjemlige efterspørgsel og foretage kvalitetsinvesteringer, også på tværs af grænserne som led i investeringsplanen for Europa. For eksempel er indbetalingen af garantier til Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer en særlig effektiv måde for medlemsstater med et finanspolitisk råderum til at maksimere virkningerne på realøkonomien og opsvinget i euroområdet. Medlemsstater med behov for en yderligere finanspolitisk tilpasning inden for rammerne af stabilitets- og vækstpaktens forebyggende del bør sørge for at være i bred overensstemmelse med kravene i pagten for det kommende år. Under paktens korrigerende del skal medlemsstaterne sikre en rettidig korrektion af deres uforholdsmæssigt store underskud, bl.a. ved at opbygge finanspolitiske stødpuder mod uforudsete omstændigheder. Strukturelle reformer, navnlig dem, der sigter mod at løfte produktiviteten, vil støtte væksten og øge de offentlige finansers holdbarhed. Samtidig vil en betydelig forbedring af sammensætningen og forvaltningen af de nationale budgetter, både hvad angår indtægts- og udgiftssiden, ved at anvende midlerne til materielle og immaterielle investeringer styrke budgetternes indvirkning på efterspørgslen på kort sigt og produktiviteten på længere sigt. Der er behov for effektive nationale budgetrammer for at styrke troværdigheden af medlemsstaternes politiske tiltag og hjælpe med at ramme den rette balance mellem makroøkonomisk stabilisering på kort sigt, en holdbar gæld og langsigtet vækst.

- (5) Arbejdsmarkederne i euroområdet er i gradvis fremgang, og arbejdsløsheden falder støt. Langtidsledigheden og ungdomsarbejdsløsheden er dog stadig høj, og fattigdommen har lagt sig fast på et højt niveau i adskillige medlemsstater. Trods visse reformfremskridt for at gøre arbejdsmarkederne mere robuste og øge deres tilpasningsevne er der stadig meget store forskelle på tværs af euroområdet, som til stadighed skaber hindringer for et velfungerende euroområde. Det kræver veludformede, fair og inklusive arbejdsmarkeder, sociale beskyttelsesordninger og skatte- og socialsikringssystemer at sikre en gnidningsløs og løbende omfordeling af arbejdskraft til mere produktive sektorer for at støtte (re)integrationen af dem, som befinder sig mellem jobs eller er udelukket fra arbejdsmarkedet, og mindske segmenteringen og fremme social retfærdighed, herunder ved at øge mulighederne for beskæftigelse af høj kvalitet. Dette vil også føre til en mere effektiv automatisk stabilisering og stærkere vækst og beskæftigelse, hvilket er nødvendige elementer for at tackle de sociale udfordringer i euroområdet. De nødvendige reformer omfatter bl.a. i) ændringer af lovgivningen om jobbeskyttelse i retning af mere pålidelige ansættelseskontrakter, som skaber fleksibilitet og beskytter både arbejdstagere og

---

⁴ Jf. COM(2016) 727 final af 16.11.2016.

arbejdsgivere, fremmer overgange på arbejdsmarkedet, forebygger et todelt arbejdsmarked og giver mulighed for at tilpasse omkostningerne, når det er nødvendigt, og her har reformindsatsen været særlig udtalt i de seneste år, ii) løfte færdighederne ved at forbedre resultaterne og effektiviteten af uddannelsessystemerne og de omfattende strategier for livslang læring og fokusere på behovene på arbejdsmarkedet, iii) effektive arbejdsmarkedspolitikker til at hjælpe ledige, herunder langtidsledige, med at komme tilbage på arbejdsmarkedet og øge erhvervsfrekvensen, og iv) moderne og dækkende sociale beskyttelsessystemer, som hjælper dem, der har mest behov for det, bl.a. ledige og personer uden for arbejdsmarkedet, og skaber incitament til at integrere sig på arbejdsmarkedet. En omlægning af beskatningen væk fra arbejde, særligt for lavtlønnede, og sikring af retfærdige skattesystemer kan også forbedre arbejdsmarkedstillene. De eurolande, der har gennemført sådanne reformer, er langt mere robuste og udviser bedre beskæftigelsesmæssige og sociale resultater.

- (6) Det er gået fremad med oprettelsen af bankunionen, men den er stadig ikke gennemført. Der er stadig ikke vedtaget en fælles indskudsgarantiordning eller en fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond, hvilket hindrer bankunionen i at kappe båndene mellem banker og stat. Selv om banksektoren i euroområdet generelt er blevet mere robust siden krisen, er der opstået et øget pres på bankerne som følge af en række faktorer, bl.a. en højt niveau af misligholdte lån, ineffektive forretningsmodeller og overkapacitet i nogle medlemsstater, som alle fører til en lav rentabilitet og truer levedygtigheden. Dette pres hæmmer bankernes evne til at yde lån til økonomien. Disse risici strækker sig også til realøkonomien, hvor niveauet for den offentlige og ikkefinansielle private gæld i nogle medlemsstater stadig er meget højt. Der er behov for en fortsat kontrolleret gældsnedbringelse i den private sektor ved at omlægge, afvikle eller om nødvendigt omstrukturere bæredygtig gæld, eller ved at likvidere ikkebæredygtig gæld, så kapitalen kan omfordeles hurtigere og mere effektivt. I den forbindelse består nogle af de vigtigste aspekter for en vellykket og vækstfremmende gældsnedbringelse i at sætte ind mod de meget høje niveauer af misligholdte lån og at følge de fælles principper for udførelsen af insolvensregler for virksomheder og husholdninger, bl.a. ved at forbedre rammerne for insolvensbehandling og udenretslig bilæggelse.
- (7) Der er i løbet af året gjort visse fremskridt med de tiltag, der blev præsenteret i de fem formænds rapport om fuldførelsen af Europas økonomiske og monetære union, bl.a. øget fokus på euroområdet i det europæiske semester, henstillingen om nationale produktivitetsråd samt oprettelsen af det europæiske finanspolitiske råd i Kommissionens regi. Der arbejdes også på at øge gennemsigtigheden i budgetreglerne og på at gøre dem mindre komplekse. Der er dog endnu ikke truffet afgørelser om andre elementer, som er afgørende for ØMU'en, såsom forslaget om den europæiske indskudsgarantiordning, der blev fremlagt af Kommissionen i november 2015. Derudover er der også mere almene udfordringer, der skal tages op i lyset af de fem formænds rapport. Kommissionen har bebudet, at den i marts 2017 vil fremlægge en hvidbog om Europas fremtid, som også vil omfatte ØMU'ens fremtid. En aftale om den videre vej frem vil kræve, at alle eurolandene og EU-institutionerne, såvel som landene uden for euroområdet, tager fælles ejerskab over projektet og arbejder for et fælles mål, da en stærk ØMU vil hjælpe med bedre at tackle EU's udfordringer og også have positive virkninger for landene uden for euroområdet,

HENSTILLER, at eurolandene i perioden 2017-2018 træffer foranstaltninger, på egen hånd og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. Føre en politik, som understøtter vækst på kort og lang sigt, og som øger tilpasningsevnen, genoprettelsen af balance og styrker konvergens. Prioritere reformer, som øger produktiviteten, skaber et bedre institutionelt miljø og erhvervmiljø, fjerner investeringshindringerne og fremmer jobskabelsen. Medlemsstater med underskud på de løbende poster eller en med en stor udlandsgæld bør øge produktiviteten og samtidig begrænse udviklingen i enhedslønomkostninger. Medlemsstater med store overskud på de løbende poster bør fremskynde gennemførelsen af foranstaltninger, som hjælper med at styrke den indenlandske efterspørgsel, særligt investeringer
2. Føre en generelt ekspansiv finanspolitik, som bidrager til et afbalanceret policymix, for at understøtte reformer og styrke opsvinget ved hjælp af en finanspolitisk ekspansion på op til 0,5 % af BNP i 2017. Kombinere de forskellige indsatser på nationalt plan for at sikre finanspolitisk holdbarhed på lang sigt for så vidt angår stabilitets- og vækstpagten og samtidig makroøkonomisk stabilisering på kort sigt i euroområdet ved at udnytte det spillerum, der findes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten. Differentiere mellem de enkelte medlemsstaters finanspolitiske indsats og tage bedre hensyn til, hvor de hver især befinder sig i forbindelse med kravene i stabilitets- og vækstpagten, til situationen i euroområdet samlet set og til de afsmittende virkninger på tværs af eurolandene: i) medlemsstater, der overgår deres finanspolitiske målsætninger, bør udnytte det finanspolitiske råderum til at støtte efterspørgslen og foretage kvalitetsinvesteringer, også på tværs af grænserne som led i investeringsplanen for Europa, ii) medlemsstater med behov for en yderligere finanspolitisk tilpasning inden for rammerne af pagtens forebyggende del bør sørge for at være i bred overensstemmelse med kravene i pagten, iii) og medlemsstater under pagtens korrigerende del bør sikre en rettidig korrektion af deres uforholdsmæssigt store underskud, bl.a. ved at opbygge finanspolitiske stødpuder mod uforudsete omstændigheder. Forbedre de offentlige finansers sammensætning ved at skabe bedre plads til materielle og immaterielle investeringer og sikre velfungerende nationale budgetrammer
3. Gennemføre reformer, der fremmer jobskabelse, social retfærdighed og konvergens, og som understøttes af en effektiv arbejdsmarkedsdialog. Disse bør omfatte: i) pålidelige ansættelseskontrakter, som skaber fleksibilitet og beskytter både arbejdstagere og arbejdsgivere, ii) godt præsterende og effektive uddannelsessystemer og omfattende strategier for livslang læring, som tilgodeser behovene på arbejdsmarkedet, iii) effektive beskæftigelsespolitikker til støtte for erhvervsfrekvensen, iv) moderne og dækkende sociale beskyttelsessystemer, der hjælper dem, der har mest behov for det, og skaber incitament til at integrere sig på arbejdsmarkedet. Flytte skatten væk fra arbejde, særligt for lavtlønnede og i de medlemsstater, hvor omkostningskonkurrenceevnen ligger under gennemsnittet i euroområdet, og sørge for en budgetneutral omlægning i lande uden et finanspolitisk råderum
4. Nå til enighed om en europæisk indskudsgarantiordning på grundlag af Kommissionens forslag fra november 2015 og påbegynde arbejdet med den fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond med henblik på at gøre den fuldt operationel inden udløbet af overgangsperioden. Udvikle og gennemføre en strategi for hele euroområdet til at imødegå risiciene for banksektorens levedygtighed, navnlig hvad angår det høje niveau af misligholdte lån, ineffektive

forretningsmodeller og overkapacitet. Medlemsstater med en stor gæld i den private sektor bør fremme en velordnet gældsafvikling

5. Øge tempoet for initiativerne til at fuldende ØMU'en i fuld respekt for EU's indre marked og på åben og gennemsigtig vis. Gennemføre de sidste tiltag under det første stadie i de fem formænds rapport om fuldførelse af ØMU'en.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand